

Українських дітей змушують стояти в черзі за їжею - у Швеції

Aftonbladet Debatt 2024-01-01

Низькі добові для тих, хто сюди переїхав, недостойні

Це дискусійна стаття. Письменник відстоює думки, викладені в тексті, а не Aftonbladet.

Добові для біженців не збільшувалися з 1994 року. Сюди входять і директивні біженці з України. У Швеції ми дозволяємо дітям, які втекли від загарбницької війни, стояти зі своїми матерями в черзі до їжі. Це непристойно, пише Шарлотта Лагерстен, волонтер Червоного Хреста.

ДЕБАТИ

ДЕБАТИ. Українські біженці у Швеції залежать від екстреної допомоги. Добові біженцям не підвищували з 90-х років. Через 18 місяців після втечі Андрій все ще стоїть у черзі за їжею з мамою. Хтось може пояснити, чому ми вважаємо, що діти, які втекли від війни, повинні стояти в черзі за екстреною допомогою?

Хочу розповісти про Андрія. Він один з українських дітей, які приїхали до Швеції після загострення війни. Його батько на українському фронті.

Зараз Андрій стоїть у черзі до їжі біля приміщення Червоного Хреста в Хагсетрі, тримаючи матір за руку. Він хотів би яблуко з'їсти. В Україні завжди діставав яблука.

У Швеції їм з матір'ю доводиться стояти в черзі, щоб отримати пакет із найнеобхіднішим. У приміщенні Червоного Хреста він отримує фрукти. Маленькому організму Андрія потрібні вітаміни.

Біля нашого невеликого приміщення, де волонтери готують бутерброди та пакують пакети, черга велика, незалежно від того, спекотний літній день чи мороз.

Щотижня до нас приїжджає кілька сотень українських біженців з усього Стокгольма. Переважно жінки та діти, багато людей похилого віку, також деякі чоловіки.

З весни 2022 року приміщення Червоного Хреста в Хагсетрі функціонує як місце зустрічей, де українські біженці можуть зустрітися, отримати інформацію про шведське суспільство та наїстися.

Кожної п'ятниці ми роздаємо коробки з найнеобхіднішим: картоплею, морквою, цибулею, фруктами та кашками для малюків, засобами гігієни та підгузками. Є вживаний одяг та взуття. Щедрість простих людей надзвичайно велика.

Серед українців, які майже два роки тому переїхали до Швеції, багато жінок з дітьми.

За півкіло картоплі, трохи моркви, цибулі та трохи фруктів і памперсів у черзі не стоять, хіба що дуже треба. Допомога, яку надає Червоний Хрест у Хагсетрі, дедалі більше спрямовується на екстрену допомогу.

Ті, хто приїжджає до нас, голодні, тому що добових від міграційної служби Швеції не вистачає навіть на сніданок і вечерю, а тим паче на зимовий одяг і взуття.

Мені розповідають про мам з маленькими дітьми, які повторно використовують памперси. Я чую про занепокоєння щодо зубного болю, який спричиняє видалення зуба, тому що дорослі старше 18 років мають право лише на догляд, який не може бути відкладним і який не включає виправлення зубів.

Вдячні обійми літнього чоловіка з остеоартритом, який отримує пару зручного взуття, ніколи не закінчуються.

Добові для біженців не збільшувалися з 1994 року. Сюди входять і директивні біженці з України.

Його можна було змінити в осінньому бюджеті, але цього не зробили, незважаючи на те, що інфляція прискорилася і продукти подорожчали. Незважаючи на неодноразові тривоги Шведського Червоного Хреста та інших організацій.

У Швеції ми дозволяємо дітям, які втекли від загарбницької війни, стояти зі своїми матерями в черзі до їжі. Це негідно.

Самотня доросла особа з України, яка проживає в одному з житлових будинків Міграційної служби, де харчування не включено, отримує 71 шведську крону на день. Для дітей допомога зростає з віком і становить від 37 до 50 шведських крон на дитину на день.

Таким чином, мати з двома дітьми, двох і п'яти років, повинна обходитися приблизно на 4500 шведських крон на місяць. Його має вистачити на їжу, одяг, предмети гігієни, ліки, витратні матеріали, лікування зубів і всі види дозвілля.

Багато українців, які приїхали сюди, мають високу освіту і не хочуть нічого іншого, як працювати та стати частиною суспільства. Багато хто також знайшов роботу. Але бюрократичні перешкоди великі.

Без шведської мови важко влаштуватися на роботу. Минуло багато часу, перш ніж вони мали можливість вивчити шведську через SFI, незважаючи на те, що вони мають дозвіл на проживання згідно з Директивою ЄС щодо масових біженців.

Через 18 місяців після втечі Андрій все ще стоїть у черзі за їжею з мамою. Її 71 крона щоденної допомоги означає, що вона мусить стояти там замість того, щоб вивчати шведську тепер, коли вона нарешті може піти до SFI.

Я чую про українців, які втомилися від важкої ситуації у Швеції і просто поїхали назад, якщо їхні домівки ще були там.

Стежу за прес-конференціями та новинами про військову підтримку України. І я думаю про те, як це – воювати на фронті і водночас знати, що твої діти, які втекли в іншу країну, прагнуть пообідати в школі, щоб наїстися.

Влада презентує новини про підтримку людей в Україні, і це потрібно. Але чому б Андрію тут, у Швеції, не отримати їжу та поживні речовини, яких потребує його тіло та мозок, що розвиваються?

Я думаю про те, як діти будуть вчитися в школі, коли в них бурчить в животі. Ми всі знаємо, що діти потребують поживної та різноманітної їжі, щоб розвиватися, засвоювати навчання та добре працювати.

Денної норми, яку отримує Андрій, вистачає на півлітра молока, банку дитячого харчування, пару скибочок сиру, кілька шматочків хліба, трохи вівсяної каші.

Чому українські діти, які переїхали до Швеції, повинні стояти в черзі з мамою? Про все це я думаю, коли разом з волонтерами з України перебираю картоплю, пакую пакети з продуктами та роздаю дітям фрукти.

Charlotte Lagersten, волонтер